

תת"ע 3385/10-11 - מדינת ישראל נגד יוסי עזיזי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3385-10-11 מדינת ישראל נ' עזיזי

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יוסי עזיזי - ע"י עו"ד קולקר

החלטה

כיוולו התקופתי של מכשיר הנשיפה לגילוי שכרות (להלן: "**הינשוף**") נעשה באמצעות בלון גז ששיעור האלכוהול בו הוא 350 מק"ג, עם אפשרות סטייה. לבלון גז זה מוצמדת תעודה של יצרן הבלון (להלן: "**התעודה**"). האם בהנחה שהתעודה נחזית כמי שהוצאה על ידי יצרן מסוים אך בפועל חתום עליה גורם מיצרן אחר, יש בה כדי ליצור חשש לעיוות דינו של הנאשם באופן המצדיק כי התביעה תזמן את הגורם החתום על התעודה לעדות בבית המשפט. זוהי השאלה הצריכה הכרעה במקרה זה.

הרקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות. הנאשם כפר במיוחס לו ועד כה נשמעו כל עדי התביעה ובהם טכנאי מעבדת מכשור ואכיפה של משטרת ישראל. באמצעות העד האחרון הוגשה התעודה. התעודה נחזית כמי שהוצאה על ידי חברת ספנטק (להלן: ספנטק) והיא נושאת לוגו של חברה זו. בפועל, הציג ב"כ הנאשם מכתב מחברה אחרת בשם STG (להלן: STG) ליבואן הישראל (חברת עמוס גזית בע"מ) ממנו עולה כי החל מחודש אוגוסט 2009, כל מכלי הכיול המסופקים ליבואן הישראלי מיוצרים על ידי STG תחת שם המותג "ספנטק" בהתאם להסכם בין החברות.

2. ב"כ הנאשם טוען כי המכתב והעולה ממנו עומד בניגוד למידע, לראיות ולחוות דעת על פיהן ניתן פסק הדין בעניין עוזרי. בפרשת עוזרי, נטען, הוצגו ראיות מהן עולה כי מכלי הגז מיוצרים על ידי חברת ספנטק לשביעות רצונה ובהתאם להנחיותיה של דרגר, יצרנית מכשיר הינשוף. כעת, טוען ב"כ הנאשם " **מתברר שכל מערכת המשפט... הולכו שולל. כשכל פעם שדרשנו לחקור את עורכי התעודה נאמר לנו שכבר נפסק בעוזרי וכבר נפסק בשרביט וברודיטי והכל הושג לצערי הרב במרמה**". לאור זאת, עותר ב"כ הנאשם להשיב לידי המאשימה את התעודה שהוגשה בהליך ולחלופין - ככל שהמאשימה עומדת על המצג העולה מן התעודה שהוגשה - יש לחייב את המאשימה לזמן את עורך התעודה להיחקר בבית המשפט.

3. ב"כ המאשימה אינו חולק על כך כי הגורם החתום על התעודה הוא מ-STG ולא מספנטק אלא שלטענת הפסיקה הכירה כבר כי השם "ספנטק" מהווה סמל מסחרי לבלוני גז המיוצרים על ידי חברת STG עבור חברת עמוס גזית. בנסיבות אלה, נטען, ככל שההגנה מעוניינת לחקור את עורך התעודה - תיכבד ותפקיד סכום הולם להבטחת הוצאות גורם זה.

דין

4. ב"כ הנאשם טוען כי הגורם החתום על התעודה אינו ידוע. התעודה עצמה - ועל כך אין חולק - נחזית להיות מוצאת וחתומה על ידי ספנטק אלא שלאור מכתבו של ב"כ הנאשם שהוצג לבית המשפט נראה כי מסקנה כזו אינה סבירה. סביר הרבה יותר, לאור המכתב, כי התעודה הופקה על ידי STG במסגרת הרשאה שניתנה לה לעשיית שימוש בשם המסחרי "ספנטק" והגורם החתום על התעודה הוא גורם מ-STG. השאלה היא כלום יש במצג שהוצג לפיו חברה מסוימת ערכה את התעודה בעוד בפועל עולה מן המכתב כי חברה אחרת ערכה את התעודה מעוררת חשש לעיוות דינו של הנאשם במידה המצדיקה להטיל על התביעה לזימון הגורם החתום על התעודה או לחלופין - השבת הראיה לידי התביעה? לטעמי התשובה לשאלה זו שלילית בשל הצטברותם של כל הטעמים הבאים: ראשית, הנתון לפיו STG מייצרת בלוני גז - ומפיקה תעודות - תחת המותג "ספנטק" ידועה בפסיקה ואינה מהווה הפתעה; שנית, פסקי הדין בעניין **שרביט ורודיטי** הכירו במקצועיותה של STG ובכך כי התעודות המופקות על ידיה מופקות במסגרת פעולותיה וניהול עסקיה הרגיל ומכאן מעמדן הראייתי; שלישית, ובניגוד לנטען, מעיון בפסקי הדין **רודיטי ושרביט** לא עולה כי בתי המשפט יצאו מהנחה כי יצרן בלוני הכיול הוא "ספנטק" והיו מודעים לכך שהיצרן, ומפיק התעודות, הוא STG.

א. הנתון לפיו STG היא יצרנית בלוני גז תחת המותג "ספנטק" ידוע בפסיקה

5. בעפ"ת 38612-02-12 ברוך נ' מדינת ישראל קובע בית המשפט המחוזי מרכז במפורש כי: **"על אף טענת ב"כ המערערים בדבר בלבול במיהות החברה המייצרת את בלוני הגז, האם היא stg או spentech אפנה אל הודעה על הגשת סיכומים והשלמת טיעון שהגישה המשיבה בעפ"ת 23992-01-11... במסגרתו נבחן מעמדן המשפטי של תעודות הבלון לאחר הגשת חוות דעת בנושא. אל הבקשה, נושאת תאריך 17.3.11 צורפה חוות דעת מיום 16.2.11 מאת Chris Street מנכ"ל ואחד מבעלי חברת stg. מחוות הדעת עולה כי stg חברה לייצור בלוני גז בבריטניה היא יצרנית בלוני הגז הנשלחים לישראל. בסעיף 2 בחוות הדעת מתואר הליך היצור האקסקלוסיבי של בלוני גז עבור היבואן הישראלי "עמוס גזית" תחת הסמל המסחרי "spentech". מכאן כי השם "ספנטק" הוא סמל מסחרי לבלוני הגז המיוצרים עבור היבואן הישראלי, על ידי חברת stg."**

מדברים אלה עולה כי אין כל "הפתעה" בנתון העולה מן המכתב שהציג ב"כ הנאשם בדיון ממנו עולה כי STG מייצרת בלוני גז המיובאים לישראל תחת שם המותג "ספנטק".

ב. הפסיקה הכירה כי STG היא יצרן בלוני כיול שניתן לסמוך על התעודות המופקות על ידו

6. ב"כ הנאשם טען כאמור כי לאחר "הכשרת" יבוא בלוני גז לישראל שיוצרו על ידי ספנטק, שונה היצרן תוך "הולכת שולל" של כלל מערכת המשפט. לטענה קשה זו לא מצאתי סימוכין בפסקי הדין בעניין **רודיטי ושרביט** בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון. בית המשפט המחוזי ציין במפורש בפסק דינו כי הבלונים נשוא הדיון: **"... מיוצרים וממולאים על ידי חברת STG בבריטניה עבור משטרת ישראל ואותה חברה במהלך ניהולה הרגיל**

עורכת רישום של פעולותיה הקשורות בייצור בלוני הגז ומצרפת לבלונים, בסמוך לייצורם, תעודה, היא התעודה שהוגשה בפני בית המשפט קמא בתיקים שבפנינו".

בית המשפט המחוזי קבע אמנם בפרשת **רודיטי ושרביט** כי הראיות שהציגה התביעה ביחס ל-STG הוצגו בשלב הסיכומים מבלי שהוגשה בקשה לפי סעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי ועל כן אין להיזקק לראיות אלה. עם זאת פתח בית המשפט פתח אחר לקבלת ראיות אלה וקבע כי "**.. ממילא בדיון שהתקיים בבית המשפט בהליך הנוכחי ציין בית המשפט את הצורך של התביעה לברר שאכן החברה הבריטית עומדת בכל התקינה הדרושה וכי אמינות מסמכיה גבוהה ולפי בקשה זאת של ביהמ"ש ערכה התביעה את הבדיקה והציגה ממצאים המלמדים כי החברה הבריטית פועלת על סמך התקנים הנדרשים".**

בית המשפט העליון לא קיבל את קביעת בית המשפט המחוזי לפיה אין לקבל את הראיות שהוגשו בסיכומי התביעה בשל אי הגשת בקשה לפי סעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי. לטעמו, יש לראות בבית המשפט המחוזי כמי שעשה הלכה למעשה שימוש בסמכות הנתונה לו בסעיף 211 וגבה ראיות. ובלשון בית המשפט העליון: "**אין לנו צורך ואין לנו גם מקום להידרש לעניין זה האחרון מן הטעם הפשוט שקביעתו הראשונית של בית המשפט, לאמור כי אין לקבל את הראיות בדבר אופן רישום התיעוד ובדבר תקינותם של מכלי הגז היא עצמה אינה יכולה לעמוד בנסיבות המקרה. בית המשפט המחוזי הוא שעורר כאמור את שאלת היותו של התיעוד הנלווה לבלוני הכיול בבחינת רשומה מוסדית. בית המשפט אף אפשר לתביעה להגיש תעודות לפיהן החברה המייצרת את בלוני הגז עשתה כן בהתאם לתקינה הרלבנטית והציע לה להשלים בכתב את הטיעון בעניין... בנסיבות אלה כולן, ניתן לסבור כי בית המשפט ראה כי הדבר דרוש לעשיית צדק וכי בפועל עשה שימוש בסמכות הנתונה לה בסעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) משאפשר לתביעה מלכתחילה לפנות לנתיב הראייתי האמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודה. התביעה מצידה הביאה ראיה לכאורה בדבר היותה של התעודה הנלווית למכלי הכיול משום רשומה מוסדית קבילה". (רע"פ 3981/11 שרביט ואח' נ' מדינת ישראל).**

7. העולה מן המקובץ הוא כי בגדר רע"פ 3981/11 קובע בית המשפט העליון כי בדיון קיבל בית המשפט המחוזי ראיות שהציגה התביעה ביחס ל-STG בהתייחס לאופן פעולותיה בהתאם לתקינה הרלוונטית והתעודות המופקות על ידה במהלך ניהול עסקיה. לא זו בלבד שבלוני הגז של ספנטק לא עמדו כלל במוקד הדיון בפרשות **שרביט ורודיטי** אלא שבפסקי דין אלא נקבע כי ניתן להסתמך על תעודות בלוני כיול המופקות על ידי חברת STG.

7. נשוב לנסיבות מקרה זה. מן המכתב שהציג ב"כ הנאשם עולה כי בניגוד למצג העולה מן התעודה שהוצגה, נערכה התעודה על ידי חברת STG תוך שימוש בשמה המסחרי של ספנטק ותוך שגורם של STG חתום על התעודה. אכן, אין זה המצג העולה מקריאה תמה בתעודה. ואולם גם לאור האינפורמציה שהובאה במכתב שהציג ב"כ הנאשם לא מצאתי כי נגרם חשש לעיוות דינו של הנאשם באופן המצדיק כי התביעה תזמן את נותן התעודה לעדות. כאמור, השימוש בלוגו של ספנטק בתעודה נעשה לכאורה על פי הרשאה בין החברות והדבר הוכר בפסיקה. גם חתימתו של גורם מטעם STG על תעודת הבלון שהופקה על ידי STG אינה מקימה חשש מפני עיוות דין שכן כפי שראינו, הפסיקה הכירה ב-STG כמי שעוסקת בייצור בלוני גז "על סמך התקנים הדרושים" וכי STG "עורכת רישום של פעולותיה הקשורות בייצור בלוני הגז ומצרפת לבלונים, בסמוך לייצורם..".

משלא מצאתי כי בהינתן שהתעודה נערכה ונחתמה על ידי על ידי STG קיים חשש לעיוות דינו של הנאשם, אני סבור כי דין הבקשה להידחות. אני קובע את התיק להמשך הוכחות (פרשת הגנה) ליום 2.12.15 שעה 11.30.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ה, 20 אוגוסט 2015, בהעדר
הצדדים.